

LEONYID VOLODARSZKIJ

Karácsony fényköre

*El innen, el – Karácsony fénykörébe!
 Oda suhanni, ama szép világba,
 Hol élet és természet révbe érve
 – bolygó se robban – él virágban állva.
 S vadászkutyák dacára is valóban
 Elszökhetünk, itt hagyva zord időnket:
 A harmincharmadik dimenzióban
 Otthon van minden s meghittén időzget.*

Krisztus homokszemei

*Mikor a nép már feltüzelve várta:
 Krisztus sivó pusztába rejtezett,
 S lelkét homokkal súrolta tisztára,
 Ahogy szokás a gyurmás tenyeret.
 A földi szemcse mind szent lett és égi:
 Sűrű csillagokban süt tovább.
 S egy arra járó remete fürkészi
 A lenti homokban az Ő nyomát.*

Cseh Károly fordításai

Budapest egén

*Az éjjel átrepültem Budapesten
 Tündöklő utcák és terek fölött
 Úgy éreztem, hogy súlytalanná lettem,
 S angyallá váltam, szinte szárnyam nőtt.
 Életem értelme lett a repülés,
 S agyamon átcikáz egy gondolat:
 Hunok, szittyák – megannyi könny, szenvedés...
 Európát illetné hódolat?
 Engem bizony fölöttébb érdekelnek
 Az utódokat vezérlő eszmék, -
 Tört gerincű hidak nem énekelnek,
 S háborúk nyoma – fájdalmas emlék.
 Megesküszöm lelkem igaz üdvére:
 Felhőkben kísér Apolló maga,
 Otthagyta Hellászt magyarok kedvére,
 Éjben visszhangzik magasztos dala,
 Ki voltál te, titokzatos leányka,
 Kiderítenem most sem sikerült,
 Csődöt mondott a jóslás tudománya,
 S a mobilom is éppen lemerült.
 Remélem, mégis – visszahoz e tájék
 Elfogni a mesés Kék madarat.
 A szívem – lánchídi tűzijáték
 S megvallom testem Moszkvában maradt*

Müller László fordítása